

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10CoCsp/21/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2320201631
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiána Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2320201631.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Bibiána Ťažiarová a členiek senátu: JUDr. Zlatica Javorová a JUDr. Gabriela Brišková, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, sídlom Bratislava, Mýtna 48, zastúpeného AK: JUDr. Ján Šoltés, so sídlom Bratislava, Mýtna 48, proti žalovanej: Y. X., nar. XX.X.XXXX, bytom X., O. XX, o zaplatenie 880,18 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 10Csp/60/2020-89 zo dňa 18. januára 2021, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok r u š í a vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. výrokom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 880,18 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 880,18 Eur od 29.9.2017 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, II. výrokom priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej aj „zákon o spotrebiteľských úveroch“), § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s poukazom aj na procesné ust. § 297 písm. b), § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

3. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli zmluvu o pôžičke č. 7143477 na čiastku 1.500,- Eur, podľa ktorej sa žalovaná zaviazala celkovú čiastku uhradiť v 60 mesačných splátkach po 43,08 Eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 2.584,80 Eur. Žalovaná zaplatila sumu 1.456,68 Eur. Dňa 19.9.2017 žalobca vzhľadom na neplatenie pôžičky riadne a včas oznámil zosplatenie úveru.

4. Z vykonaného dokazovania okresný súd právne uzavrel, že žalobe vyhovel v časti žalovanej istiny 880,18 Eur, vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná neplnila svoj záväzok riadne a včas, keď žalobca nesplatenú časť úveru zosplatal ku dňu 19.9.2017. Žalobe vyhovel aj v časti úroku z omeškania, určeného v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vo výške dvojnásobku diskontnej sadzby o päť percentuálnych bodov vyššie ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, v tomto prípade vo výške 5,00 % (základná úroková sadzba EBC je 0,00%) za omeškanie od 29.9.2017, ktorý deň predstavuje šiesty deň po oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru.

5. O trovách konania okresný súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, kde žalobca ako plne úspešná strana sporu má nárok na náhradu trov konania voči žalovanej.

6. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie žalovaná, ktorým navrhla jeho zmenu a žalobu zamietnuť. Argumentovala tým, že jej nebola doručená žiadna výzva na vyjadrenie, ktorá jej podľa rozsudku mala byť doručená do vlastných rúk dňa 12.12.2020. Zaplatila celú dlžnú sumu úveru.

7. Žalobca odvolanie nepodal, k doručenému odvolaniu žalovanej sa písomne vyjadril tak, že napadnutý rozsudok považuje za vecne správny a navrhuje ho potvrdiť. Podané odvolanie je nedôvodné, neuvádza dôvod, pre ktorý by žalobcovi nemal vzniknúť nárok na žalovanú sumu s príslušenstvom.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej aj „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť (§ 389 ods. 1 písm. b/ CSP) a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

9. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu vymedzeným rozsahom a dôvodmi odvolania žalovanej bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol správne, ak žalobe vyhovel v celom rozsahu (suma 880,18 Eur s príslušenstvom), a to s poukazom na odvolacie argumenty uplatnené odvolateľkou.

10. Z obsahu spisu (vrátane žaloby) vyplýva, že dňa 16.10.2014 bola medzi pôvodným veriteľom Consumer Finance Holding, a.s. ako poskytovateľom pôžičky a žalovanou ako klientom uzatvorená úverová zmluva č. 7143477/5600501908 zmluva o pôžičke, na základe ktorej zmluvy pôvodný veriteľ poskytol žalovanej pôžičku vo výške 1.500,- Eur, ktorú mala žalovaná splácať v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 43,08 Eur, do celkovej sumy pôžičky vo výške 2.584,80 Eur, pričom žalovaná uhradila suma 1.456,68 Eur. Upomienkou zo dňa 26.7.2017 (na č.l. 17) Consumer Finance Holding, a.s. vyzval žalovanú na zaplatenie nedoplatku v sume 94,96 Eur, s upozornením na zosplatenie, ak do 5.9.2017 nedôjde k úhrade splatnej splátky v mesiaci 5/2017. Listom zo dňa 23.9.2017 (na č. l. 17) Consumer Finance Holding, a.s. oznámil žalovanej zosplatenie úveru z úverovej zmluvy č. 7143477, keď dlh je v sume 1.010,31 Eur. Podľa Prehľadu splátok a úhrad (na č.l. 19-20) žalovaná uhradila sumu 1.456,68 Eur, pričom prvá splátka bola splatná dňa 20.11.2014 a nasledujúce vždy 20. dňa v mesiaci. Okresný súd vydal dňa 14.5.2020 platobný rozkaz č. k. 10Csp/60/2020-37, ktorým žalobe vyhovel. Platobný rozkaz doručoval žalovanej (na adresu X., O. XXXX/XX) spolu so žalobou a jej prílohami, poučením spotrebiteľa, pričom podľa informácie o doručovaní, správa nebola žalovanej listinne doručená z dôvodu, že adresát si zásielku neprevzal v odbernej lehote (elektronická doručka na čl. 41). Následne okresný súd žiadal a aj viackrát urgoval zamestnávateľa žalovanej (D&P Corporation s.r.o.) o doručenie platobného rozkazu, žaloby a jej príloh (el. doručka na č.l. 45, 48, 51) žalovanej, avšak bezúspešne. Uznesením č. k. 10Csp/60/2020-77 zo dňa 19.11.2020 okresný súd I. výrokom zrušil platobný rozkaz a II. výrokom pripustil zmenu na strane žalobcu, že na miesto pôvodného žalobcu vstupuje Intrum Slovakia s.r.o. Dňa 27.11.2020 okresný súd zverejnil na webovej stránke súdu Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku dňa 18.1.2021 o 8.30 hod. Zároveň okresný súd zverejnil na webovej stránke súdu dňa 27.11.2020 oznámenie o podaní žaloby dňa 29.4.2020 (podľa § 116 ods. 2 Civilného sporového poriadku (oznam zvesený dňa 27.12.2020 na č.l. 82)). Dňa 27.11.2020 okresný súd vyzval žalovanú na písomné vyjadrenie k žalobe v lehote 10 dní (na č.l. 83). Dňa 27.11.2020 okresný súd zverejnil na webovej stránke súdu oznámenie o doručovaní žalovanej: žaloby, výzvy na vyjadrenie k žalobe, poučenie spotrebiteľa, uznesenie č. k. 10Csp/60/2020-77 zo dňa 19.11.2020 (doručené dňa 12.12.2020 postupom podľa § 106 ods. 3 Civilného sporového poriadku). Podľa Registra obyvateľov má žalovaná trvalý pobyt na adrese O. XXXX/XX, X. od 20.7.2015.

11. Podľa § 106 ods. 1 písm. a) CSP ak nejde o doručovanie do elektronickej schránky podľa osobitného predpisu, o doručovanie v osobitných prípadoch podľa § 107 ods. 2 a adresát neuviedol inú adresu

na doručovanie, doručuje súd písomnosti fyzickej osobe na adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky alebo adresu miesta pobytu cudzinca na území Slovenskej republiky podľa druhu pobytu cudzinca.

12. Podľa § 116 ods. 1 CSP ak sa žalobu nepodarí doručiť žalovanému, ktorý je fyzickou osobou, na adresu podľa § 106 ods. 1 písm. a), je súd povinný urobiť všetky úkony potrebné na zistenie skutočného pobytu žalovaného.

13. Podľa § 116 ods. 2 CSP ak sa súdu nepodarí žalobu doručiť na adresu zistenú postupom podľa odseku 1, zverejní súd oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu. Žaloba sa považuje po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia za doručенú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie.

14. Zakotvenie prísneho režimu doručovania v novej úprave (§ 106 CSP, § 111 ods. 3 CSP, § 112 CSP) má priestor len v prípade, ak má žalovaný o spore vedomosť. Ako konštatovala Generálna prokuratúra SR v pripomienkovom konaní, ak má strana o prebiehajúcom spore vedomosť, vie si svoje záležitosti ohľadom doručovania zabezpečiť tak, aby predišla prípadným komplikáciám (oznámiť súdu emailovú adresu, ustanoviť si advokáta a iné), pričom žalobca má o prebiehajúcom spore vedomosť vždy, žalovaný až po doručení žaloby. Z tohto dôvodu musí platiť, že žalovanému treba raz doručiť riadne, a to žalobu, a následne je už zodpovednosť za preberanie zásielok na strane sporu.

15. Pravidlom pri doručovaní žaloby fyzickej osobe tak bude obligatórnosť vyšetrovacích úkonov vo vzťahu k pobytu žalovaného, napríklad dopytom na Sociálnu poisťovňu, daňový úrad, ústav na výkon trestu a pod. Súd môže tiež určiť, že písomnosť sa doručí prostredníctvom útvaru Policajného zboru, súdneho exekútora alebo obecnej polície. Tieto vyšetrenia však súd robí v konaní iba raz, ak je to potrebné, a to v štádiu doručovania žaloby, prípadne platobného rozkazu. Samozrejme, naplniť dikciu zákona, t. j. urobiť úplne „všetky úkony potrebné na zistenie skutočného pobytu žalovaného“ nebude možné nikdy. Závisí od konkrétnych okolností sporu, do akej hĺbky bude súd skutočný pobyt žalovaného skúmať. Nie je vylúčené tiež dopytovať rodinných príslušníkov, t. j. rodičov, súrodencov, plnoleté deti žalovaného s otázkou, či majú vedomosť o adrese skutočného pobytu žalovaného. Aj keď obec už nie je možné dožiadať doručovaním súdnych písomností, obec môže, využíjúc miestnu znalosť pomerov, na výzvu súdu poskytnúť informáciu o mieste pobytu žalovaného od susedov, známych a pod. Súd môže tiež vylustrovať nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného a pod. Ak súd vykoná úkony na zistenie skutočného pobytu žalovaného, ktoré považuje za nevyhnutné, zohľadniac aj zásadu hospodárnosti a rýchlosti konania, postupuje podľa odseku 2 komentovaného ustanovenia a ďalšie šetrenia v ďalších štádiách konania sa už nevykonávajú.

16. Podľa § 167 ods. 1 CSP ak súd neodmietol žalobu podľa § 129 alebo nerozhodol o zastavení konania, doručí žalobu spolu s prílohami žalovanému do vlastných rúk.

17. Podľa § 167 ods. 2 CSP spolu s doručením žaloby súd žalovaného vyzve, aby sa v lehote určenej súdom k žalobe písomne vyjadril, a ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuzná, uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva, a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

18. Ustanovenie § 167 CSP, upravujúce doručenie žaloby a vyjadrení, vychádza z režimu kontradiktórneho sporu ovládaného prejednacím princípom a koncentráciou konania. Právo strán na doručenie žaloby vrátane všetkých jej príloh sa považuje za súčasť práva na spravodlivý proces. Nedoručenie žaloby, resp. ostatných vyjadrení stranám sporu vytvára stav nerovnosti v konaní pred súdom, čo je v rozpore s princípom rovnosti zbraní ako súčasťou práva na spravodlivý proces, podobne aj s princípom kontradiktórnosti konania (pozri aj sp. zn. I. ÚS 132/2017).

19. V prípade, ak je podaná žaloba úplná a zrozumiteľná, teda súd nemusel aplikovať ustanovenie § 129 ods. 3 CSP o odmietnutí nedoplneného alebo neopraveného podania vo veci samej, a súd ani nerozhodol o zastavení konania, či už z dôvodu späťvzatia žaloby, alebo nedostatku procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, alebo z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku či iného dôvodu, a ani nezvolil osobitný procesný postup podľa § 265 CSP (platobný rozkaz), je povinný doručiť žalobu spolu s prílohami žalovanému do vlastných rúk. Súd zároveň vyzýva žalovaného podľa § 167 CSP na

písomné vyjadrenie k podanej žalobe, pričom žalovaný má uplatnený nárok buď v celom rozsahu uznať, alebo má vo svojom vyjadrení uviesť rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva, a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Táto výzva nemusí mať formu uznesenia, ak súd nemieni v konaní aplikovať ustanovenie § 273 CSP (rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie). Pokiaľ by súd pri pasivite žalovaného zvažoval rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie, je uznesenie povinnou formou [pozri znenie § 273 písm. a) CSP]. Následne môžu nastať v podstate štyri situácie. Prvou je situácia, že žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení uplatnený nárok v celom rozsahu uzná. V takomto prípade súd postupuje podľa § 282 CSP, ak disponuje návrhom žalobcu na rozhodnutie rozsudkom pre uznanie nároku. Druhou situáciou, ktorá môže pri doručovaní žaloby vzniknúť, je nemožnosť doručiť žalobu s výzvou žalovanému. Ustanovenie § 116 CSP citované v odseku 12 a 13 upravuje osobitné ustanovenie o doručovaní žaloby fyzickej osobe. Ak je žalovaný fyzickou osobou, pričom je irelevantné, či je podnikateľom, alebo nie, a žalobu sa mu nepodarí doručiť na adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky alebo adresu miesta pobytu cudzinca na území Slovenskej republiky podľa druhu pobytu cudzinca, súd je povinný urobiť všetky úkony potrebné na zistenie skutočného pobytu žalovaného. Ak sa ani týmto postupom nepodarí žalobu doručiť, súd postupuje podľa § 116 ods. 2 CSP. Treťou je situácia, ak žalovanému síce žaloba bola doručená, ostal však pasívny, teda v súdom určenej lehote sa k žalobe písomne nevyjadril. V takom prípade súd nariadi buď predbežné prejednanie sporu podľa § 168 CSP, alebo pojednávanie. Štvrtou situáciou je doručenie vyjadrenia žalovaného, v ktorom žalobou uplatnený nárok neuznáva. V takom prípade doručí súd vyjadrenie žalovaného žalobcovi do vlastných rúk a určí mu lehotu, v ktorej mu umožňuje podať vyjadrenie k vyjadreniu žalovaného (tzv. repliku). Vo výzve ho poučí, že má uviesť ďalšie skutočnosti a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, pričom na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd nemusí prihliadnuť. Zároveň ho musí poučiť podľa § 153 CSP, t.j. o následkoch sudcovskej koncentrácie konania, pričom odporúčame aj poučenie o zákonnej koncentracii konania podľa § 154 CSP. Ak žalobca podá repliku k vyjadreniu žalovaného, postupuje súd podľa odseku 4 komentovaného ustanovenia. Vzhľadom na to, že pri postupe podľa odsekov 3 a 4 komentovaného ustanovenia súd neukladá povinnosti, ale stranám umožňuje sa len vyjadriť, nie je potrebné rozhodovať formou uznesenia - postačuje jednoduchá výzva formou úradného listu. Zákonodarca k tejto úprave doručovania vyjadrení uviedol, že replika a duplika (§ 167 ods. 4 CSP) je procesný režim, ktorého zmyslom a účelom je „substancovať“ skutkové tvrdenia a právne argumenty strán tak, aby mohol byť uplatnený režim sudcovskej koncentrácie podľa § 153 CSP. Inak povedané, po vyčerpaní repliky a dupliky by strana v zásade nemala mať možnosť uvádzať nové skutočnosti a dôkazy pre existenciu režimu sudcovskej koncentrácie.

20. Porušenie ust. § 167 ods. 2 CSP okresným súdom mohlo mať podľa názoru odvolacieho súdu značný vplyv na zachovanie zásady rovnosti strán sporu, ako aj na zachovanie zásady kontradiktórnosti konania. Keďže ustanovenie § 167 ods. 1 a 2 CSP konajúcejmu súdu v každom prípade ukladá, aby spolu so zaslanou žalobou vyzval žalovaného, aby sa tento v tzv. sudcovskej lehote k žalobe písomne vyjadril, žalovaná mohla legitímne očakávať (spoliehať sa na) zákonný postup okresného súdu, t. j., že súd bude postupovať podľa § 167 ods. 1 a 2 CSP a žalovanú spolu so zaslaním žaloby, vyzve na podanie vyjadrenia k žalobe. Pokiaľ okresný súd prvýkrát žalovanej uložil k veci sa vyjadriť až výzvou zo dňa 27.11.2020, ktorá sa žalovanej doručovala postupom podľa § 106 ods. 3 CSP zverejnením na webovej stránke súdu, konanie pred ním neprebehlo kontradiktórne a jeho výsledkom je pre žalovanú prekvapivé rozhodnutie.

21. Konanie pred súdom má zabezpečiť pre strany konania spravodlivú ochranu ich práv a záujmov (tzv. fair process). Preto im musí byť vytvorená možnosť predvídať rozhodnutie súdu a tomu prispôbiť uplatňovanie (realizáciu) svojich procesných práv. Všeobecný súd je tak povinný na všetky procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom účastník konania uplatňuje svoje nároky, alebo sa bráni ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu (porov. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 85/2015-17 z 12. februára 2015).

22. S poukazom na vyššie uvedené je dôvodné konštatovať, že súd prvej inštancie nepostupoval vyššie uvedeným spôsobom a neriadil sa ustanovením § 167 ods. 2 CSP v dôsledku čoho došlo k porušeniu princípu rovnosti zbraní, ako i kontradiktórnosti konania, čo bolo v rozpore s právom sporovej strany na spravodlivý proces. Odvolacia námietka žalovanej bola preto dôvodná a vzhľadom na postup súdu prvej inštancie, ktorý nepostupoval podľa § 167 ods. 2 CSP, nebol daný dôvod v danom štádiu sporu zaoberať sa i vecným posúdením sporného nároku žalobcu.

23. Odvolací súd poukazuje na to, že hoci žalovaná v odvolaní nenamieta doručenie žaloby, z obsahu spisu vyplýva, že dňa 27.11.2020 okresný súd zverejnil na webovej stránke súdu oznámenie o podaní žaloby dňa 29.4.2020 (podľa § 116 ods. 2 Civilného sporového poriadku a zároveň dňa 27.11.2020 zverejnil na webovej stránke súdu oznámenie o doručovaní žalovanej (aj) žaloby, ktorá bola doručená dňa 12.12.2020 postupom podľa § 106 ods. 3 CSP, napriek tomu, že od 20.7.2015 má žalovaná trvalý pobyt na adrese O. XXXX/XX, X., na ktorú jej bol aj (riadne) doručený rozsudok dňa 4.2.2021 (el. doručka na č.l. 92).

24. S poukazom na vyššie uvedené bolo potom nevyhnutným, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie (vrátane závislého výroku o náhrade trov konania (§ 389 ods. 1 písm. b/ Civilného sporového poriadku) a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 Civilného sporového poriadku). Nesprávnym procesným postupom súdu prvej inštancie bolo znemožnené žalovanej, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, odňatím možnosti žalovanej konať pred súdom prvej inštancie a vyjadriť sa k žalobe (tento nedostatok nebolo možné napraviť v konaní pred odvolacím súdom).

25. Povinnosťou súdu prvej inštancie tak bude v ďalšom konaní, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, postupovať v súlade s princípmi civilného sporového konania, predovšetkým princípom rovnosti zbraní a kontradiktórnosti konania (článok 6 a článok 9 CSP), teda umožniť žalovanej, v súlade s procesnými pravidlami, aby sa vyjadrila k žalobe. Následne podľa procesnej situácie súd prvej inštancie umožní obidvom stranám procesne reagovať na skutkové a právne tvrdenia protistrany, aby bol dodržaný princíp rovnosti zbraní, keďže s uvedeným sú spojené významné procesné následky. Z princípu sudcovskej koncentrácie vyplýva, že na neskôr uplatnené skutkové tvrdenia alebo dôkazné návrhy, prípadne právnu argumentáciu, nebude zo strany súdu prihliadané s poukazom na sudcovskú koncentráciu konania (§ 153 CSP).

26. Súd prvej inštancie pri písomnom vyhotovení rozhodnutia bude dbať tiež na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo určité a presvedčivé, s uvedením obsahových náležitostí podľa § 220 ods. 2 CSP, vrátane uvedenia použitých prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal a ako ich vyhodnotil, prípadne prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vysporiada aj so špecifickými námietkami strán konania.

27. Svoj právny záver zdôvodní zo zákonných hľadísk, ktoré v danej veci prichádzali do úvahy a stranám konania dá odpoveď na podstatné a relevantné argumenty, aby riešenie konkrétneho právneho problému bolo jasné a zreteľne dané (rozhodnutia Ústavného súdu napr. sp. zn. II. ÚS 193/06, III. ÚS 198/07).

28. Odvolací súd dáva do pozornosti súdu prvej inštancie, že v spisovom materiáli je založená písomnosť, ktorá má byť zmluvou o pôžičke, ktorá je však absolútne nečitateľná (na č.l. 13-15).

29. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie znova o nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie aj odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 Civilného sporového poriadku).

30. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).